

عنوان پادکست: در طلب خداوند

در طلب خداوند - اطاعت (بخش ۲) اطمینان در اطاعت

نازی: برنامه امروز را با تعریفی ساده از اطاعت آغاز می‌کنیم.

سابرینا: اطاعت یعنی انجام دقیق آنچه از ما خواسته شده، و انجام آن در زمانی که از ما خواسته شده، و در عین حال انجام آن، با نقطه نظر قلبی صحیح.

نازی: شنوندگان عزیز، با برنامه‌ای دیگر از پادکست **دل‌هایمان احیا کن** با صدای سابرینا اصلان، در خدمت شما دوستان گرامی هستیم.

گاهی اوقات ما از طریق فرزندانمان و بی اطاعتی‌های آنها طعم تلخی را که خدا از بی اطاعتی‌های ما می‌گیرد می‌چشیم. و در عین حال، از طریق اطاعت‌های سریع فرزندانمان، حس شور و شغفی که اطاعت‌های ما در دل پدر آسمانی بوجود می‌آورد را هم حس می‌کنیم.

در برنامه امروز هم نگاهی دیگر به اهمیت موضوع اطاعت خواهیم انداخت.

سابرینا: از شما دعوت می‌کنم که کتاب مقدس‌های خود را باز کنید تا با هم نگاهی به انجیل متی فصل هشتم بیندازیم. این بخش از کلام خدا مفهوم عمیق و تشریح خوبی از موضوع اطاعت به ما ارائه می‌دهد.

واقعاً اطاعت یعنی چه؟ بیائید به تصویری از اطاعت که در متی فصل هشتم آمده است نگاهی بکنیم.

در متی ۸ از آیه پنجم می‌خوانیم: «چون عیسی وارد کفرناحوم شد، یک نظامی رومی نزدش آمد و با التماس به او گفت: "سرور من، خدمتکارم مفلوج در خانه خوابیده و سخت درد می‌کشد. عیسی گفت "من می‌آیم و او را شفا می‌دهم." نظامی پاسخ داد: "سرورم، شایسته نیستم زیر سقف من آئی. فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. زیرا من خود مردی هستم زیر فرمان. سربازانی نیز زیر فرمان خود دارم. به یکی می‌گویم برو، می‌رود و به دیگری می‌گویم بیا، می‌آید. و به غلام خود می‌گویم "این را به جای آر" به جای می‌آورد.»

چه تعریف خوبی از اطاعت: «به یکی می‌گویم "برو"، می‌رود، و به دیگری می‌گویم "بیا"، می‌آید، و وقتی به غلام خود می‌گویم "این را به جای آور"، به جای می‌آورد.» کلام خدا در ادامه می‌گوید: «عیسی چون سخنان او را شنید، به شگفت آمد و به کسانی که از پیش می‌آمدند، گفت: آمین، به شما می‌گویم چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.»

مسیح در واقع اطاعت و ایمان را به هم مربوط می‌کند.

یکی از موارد مهمی که ما ایمانداران مسیحی لازم است بدانیم تعریف صحیح اطاعت است. بر اساس کلام خدا اطاعت از سه بخش تشکیل شده است.

اطاعت یعنی انجام دقیق فرمان، در زمان خواسته شده، و با نقطه نظر قلبی صحیح. اطاعت یعنی انجام دقیق آنچه از ما خواسته شده، و انجام آن در زمانی که از ما خواسته شده، و در عین حال انجام آن، با نقطه نظر قلبی صحیح. بگذارید یکبار دیگر آن را تکرار کنم: اطاعت یعنی انجام دقیق آنچه از ما خواسته شده، و انجام آن در زمانی که از ما خواسته شده، و در عین حال انجام آن، با نقطه نظر قلبی صحیح.

حالا بیایید به هر یک از این سه بخش از تعریف اطاعت، بصورت جداگانه بپردازیم.

اطاعت: انجام دقیق آنچه که از ما خواسته شده است، یعنی انجام کامل، مطلق و دقیق آنچه به ما فرمان داده شده است. ما ایمانداران به مسیح لازم است که این موضوع را یاد بگیریم که در جزئیات و دقیق از خدا اطاعت کنیم.

هر فرمان خدا شامل جزئیاتی است که هر یک از این جزئیات به خودی خود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اگر به یاد داشته باشید، خدا به نوح گفت که بزودی بارانی سیل آسا خواهد آمد. سپس خدا به نوح فرمان داد که کشتی‌ای بسازد تا توسط آن از سیلاب نجات پیدا کنند. و خدا در جزئیات به او نشان داد که این کشتی را چگونه و با چه ابعادی بسازد. در این بین، ما نوح را نمی‌بینیم که پیشنهادی جدید داشته باشد و یا در مدل کشتی یا اندازه ابعاد آن دخل و تصرف کند و یا دخالت کند. قطعاً اگر نوح از نقشه خدا، در جزئیات اطاعت نمی‌کرد، کشتی‌ای که متحمل آن طوفان و سیلاب عظیم بشود و بتواند آنها را نجات دهد، ساخته نمی‌شد.

گاهی بعضی از بخشهای کلام خدا که خدا به جزئیات در آنها فرمان می‌دهد، برای ما خسته کننده و عجیب بنظر می‌رسند. برای نمونه، در کتاب خروج با نقشه دقیق و در جزئیات بنای خیمه برمی‌خوریم که خدا آن را به موسی داد، و این جزئیات حتی پس از بنای خیمه دوباره تکرار می‌شوند.

معمولاً ما وقتی به این بخش‌های کلام خدا می‌رسیم، می‌خواهیم از آنها بگذریم و آن فصل‌های طولانی که به جزئیات اندازه و ابعاد و نقشه بنا پرداخته‌اند، برای ما بی‌معنی و خسته کننده هستند. ولی سؤال این است که چرا خدا اجازه داد تا همه این جزئیات در کلام او مکتوب شوند؟ تا ما را خسته کند؟ گیج و سردرگم کند؟ از مطالعه

دلسردمان کند؟ نه! خداوند می‌خواهد که من و شما درک کنیم که اطاعت در جزئیات چقدر پر اهمیت است. چون اطاعت یعنی انجام دقیق هر آنچه از من خواسته شده است.

مسیح در متی فصل پنجم گفت: «آمین، بشما می‌گویم تا آسمان و زمین زایل نشود، نقطه یا همزه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد، تا اینکه همه به انجام رسد.» مسیح بعد ادامه می‌دهد: «پس هر که یکی از کوچکترین این احکام را کم اهمیت شمارد و بدیگران نیز چنین بیاموزد، در پادشاهی آسمان، کوچکترین بشمار خواهد آمد. اما هر که این احکام را اجرا کند و آنها را بدیگران بیاموزد، او در پادشاهی آسمان بزرگ خوانده خواهد شد.»

اگر بیاد داشته باشید، مسیح در متی ۲۸ مأموریت بزرگی به شاگردان خود داد. او در این مأموریت تأکید کرد که آنها مسئول هستند که به دیگران یاد دهند که از خدا اطاعت کنند و این بخشی بسیار مهم و حیاتی در شاگردسازی بشمار می‌رود. «پس بروید و همه قومها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر، پسر و روح‌القدس تعمیم دهید و به آنان تعلیم دهید که هر آنچه به شما فرمان داده‌ام را بجا آورند.» در واقع، شاگرد حقیقی یعنی کسی که یاد گرفته باشد که هر آنچه که مسیح فرمان داده بجا آورد. و در عمل شاگردسازی، ما در واقع به شاگردان روحانی‌ای که بدست ما سپرده شده‌اند، اطاعت کردن را یاد می‌دهیم. توجه کنید که مسیح در اینجا نمی‌گوید: تا بعضی از آن چیزهایی را که به شما فرمان داده‌ام را بجا آورند، بلکه هر آنچه که به شما فرمان داده‌ام را بجا آورند.

ما بسیاری از اوقات دوست داریم بعضی از چیزهایی را که خدا به ما فرمان داده را بجا بیاوریم، و مشکلی در اطاعت ناقص نمی‌بینیم. ولی کلام خدا نشان می‌دهد که اطاعت‌های کامل ما است که باعث برکت ما می‌شوند.

حوا را بیاد دارید؟ خدا به آدم و حوا گفته بود که از میوه درخت در وسط باغ نخورند. حوا فقط یک گاز کوچک از میوه ممنوعه زد ... یک تکه کوچک! ولی موضوع اصلی این است که اطاعت ناقص او که در واقع بی اطاعتی بود، حوا را به جایی کشاند که اصلاً تصور آن را نمی‌کرد. حوا اطاعتی ناقص داشت. خدا به آنها گفته بود که از همه درختان باغ می‌توانید بخورید. و حوا از این بخش اطاعت کرده بود. ولی قرار بود آنها از یک درخت نخورند، و حوا از آن یک درخت خورد ... یک گاز کوچولو! حوا در جزئیات از خدا اطاعت نکرد. او اطاعتی ناقص داشت.

وقتی خدا سدوم و عموره را مورد دآوری قرار داد و بر آن آتش فرستاد، خدا به لوط و خانواده‌اش گفت: «به عقب نگاه نکنید.» حالا یک نگاه کوچولو چه می‌کرد؟ ولی زن لوط همان یک چیز کوچکی را که نباید می‌کرد انجام داد. و بی اطاعتی او باعث نابودی جان‌ش شد.

قبل از محاصره اریحا، خدا به یوشع گفته بود که هیچ چیز از شهر برندارید. عخان در این بین فقط یک ردا و چند عدد ظرف برداشت و در خیمه‌اش پنهان کرد. یک بی اطاعتی کوچک، ولی همین باعث شد که همه قوم در جنگ کم اهمیتی در شهر عای شکست دردناکی بخورند، چرا؟ چون یک مرد چند تا شیء کوچک و پیش پا افتاده را برداشته بود و در خیمه‌اش پنهان کرده بود، و این اطاعت ناقص بود.

آیا تا بحال فکر کرده‌اید که اگر مسیح از پدر اطاعتی ناقص می‌کرد، چه به سر ما می‌آمد؟ اگر مسیح تا به آخر و تا به صلیب اطاعت نمی‌کرد، اگر تا به خط پایان ادامه نمی‌داد، چه بر سر ما و ابدیت و نجات جان‌های ما می‌آمد؟ و چقدر من و شما خوشحال و سعادتمند هستیم که او تا به آخر در جزئیات مطیعانه ادامه داد.

بله، اطاعت یعنی "انجام دقیق هر آنچه که از من خواسته شده است." و این جنبه اول اطاعت است.

جنبه دوم اطاعت به زمان آن اشاره می‌کند. اطاعت یعنی انجام دقیق آنچه از من خواسته شده و انجام آن در زمانی که از من خواسته شده است. و اگر محدودیت زمانی ای برای انجام آن فرمان داده نشده، منظور اصلی این است که همین الآن و فوراً آن فرمان باید اجراء شود.

به فرض شما از دختر یا پسرتان می‌خواهید وسایل اسباب بازی خود را از روی میز شام جمع کند. پس این بدان معنی است که او موظف است وسایل خود را در مدت زمانی بین الآن تا زمان شام جمع کند. ولی اگر شما به او بگویید که وسایلت را جمع کن بدون اینکه زمان مخصوصی را در فرمان خودتان درج کنید، یعنی او موظف است که همین الآن وسایل خودش را جمع کند.

کلام خدا درباره خدا می‌گوید که «او مددکاری است که فوراً یافت می‌شود» و به داد ما می‌رسد. و به همین ترتیب او از ما نیز انتظار دارد که در اطاعت از او سرعت عمل از خود نشان دهیم.

در متی ۴: ۱۹-۲۰ آیه زیبایی هست که این فوریت در اطاعت را برای ما ترسیم می‌کند. در این آیات می‌بینیم مسیح به شاگردان خود گفت: «از پی من آید که شما را صیاد مردمان خواهم ساخت.» و بعد در جواب می‌بینیم که می‌گوید: «آنان بی درنگ توره‌های خود را وا نهادند و از پی او شتافتند.» آنها بی درنگ از او اطاعت کردند.

به همین ترتیب وقتی خدا با اشعیاء گفت: «که را بفرستم و کیست که برای ما برود؟» اشعیاء بلافاصله پاسخ می‌دهد: «لبیک ای خداوند مرا بفرست.» (اشعیاء ۶: ۸)

اطاعت فوری، بی درنگ و سریع به دعوت مسیح.

ولی این اطاعت فوری فقط مربوط به زمانی نیست که مسیح ما را برای انجام کاری می‌خواند. این اطاعت در ارتباط با زمانهایی هم هست که ما تحت وسوسه قرار می‌گیریم. وقتی ما مورد وسوسه گناه قرار می‌گیریم، چقدر زود با آن مقاومت می‌کنیم و به آن پاسخ منفی می‌دهیم؟ فوراً؟ بی درنگ؟ سریع؟ و یا هنوز تأمل می‌کنیم و با آن بازی می‌کنیم و به اصطلاح معمول و عامیانه لغت می‌دهیم، و مسئله را کش می‌دهیم؟

ولی عزیزان، من و شما باید این مطلب را بیاد داشته باشیم که هر چقدر که بیشتر در واکنش نسبت به وسوسه مکث کنیم، احتمال تبدیل آن وسوسه به گناه را در خود بیشتر و بیشتر افزایش داده‌ایم و در واقع خودمان را آسیب پذیرتر نموده‌ایم. در واقع، اطاعت‌های سریع ما، ما را از بی اطاعتی‌های آینده در امان نگاه می‌دارد. پس، اطاعت

یعنی در وهله اول انجام دقیق آنچه از من خواسته شده، و در وهله دوم انجام آن در زمانی که از من خواسته شده که عموماً به فوریت و بی درنگ بودن آن اشاره دارد.

ولی اطاعت جنبهٔ سومی هم دارد که آن مربوط به نقطه نظر قلبی ما است. ما برای اطاعت کردن باید نقطه نظر قلبی صحیحی داشته باشیم.

در یوحنا ۴: ۳۴ و مزمور ۴۰: ۸ این نقطه نظر قلبی بصورت روحیه‌ای شاد و علاقمند به اطاعت معرفی می‌شود. در مزمور ۴۰: ۸ می‌بینیم که مزمورنویس می‌گوید: «آرزویم، ای خدایم، انجام ارادهٔ توست.» و در یوحنا ۴: ۳۴ به روحیه‌ای که مسیح برای اطاعت کردن داشت برمی‌خوریم. او می‌گوید: «خوراک من این است که ارادهٔ فرستندهٔ خود را بجا آورم و کار او را بجا آورم.»

پس اطاعت واقعی دربرگیرنده روحیه‌ای است علاقمند و متمایل به اطاعت.

آیا در کلام خدا یونس را بیاد می‌آورید که در اطاعت خود از خدا چه روحیه‌ای داشت و از چه نقطه نظر قلبی برخوردار بود؟ او در واقع از آنچه که خدا از او خواست بالاخره اطاعت کرد، ولی نه در زمانی که خدا از او خواست، و نه با روحیه‌ای صحیح. اطاعت او، اطاعتی با اکراه و از روی بی میلی بود ... اطاعتی با فشار و از روی اجبار. و متأسفانه این بسیاری اوقات روحیهٔ اطاعت من و شما است.

وقتی به داستان زندگی قوم اسرائیل نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که اطاعت آنها از هر سه جنبه ایراد داشت: وقتی خدا از آنها خواست که وارد سرزمین موعود شوند، آنها اطاعت نکردند. از لحاظ زمانی، از خود تأخیر نشان دادند و از لحاظ روحیه هم همیشه روحیهٔ شاکی و پر از شکایت داشتند. و متأسفانه پس از ۴۰ سال، دیگر اطاعت کردن برای آنها دیر شده بود و هیچکدام از آن نسلی که از مصر بیرون آمده بودند غیر از یوشع و کالیب به سرزمین وعده و برکات راه نیافتند.

و سؤال مهم این است که من و شما از خدا چگونه اطاعت می‌کنیم. اطاعت کامل و دقیق در جزئیات؟ یا اطاعتی ناقص که در واقع فرقی با بی اطاعتی ندارد؟ اطاعتی که به ظاهر بنظر می‌رسد که اطاعت است، ولی در واقع همهٔ آن چیزی که خدا خواسته است را انجام نمی‌دهیم بلکه گلچینی از آن را!!!

من و شما چقدر طول می‌کشد تا خدا را اطاعت کنیم؟ آیا اطاعت ما سریع است یا با تأخیر؟ متأسفانه اطاعتی که تأخیر می‌کند، در واقع مساوی است با بی اطاعتی. خدا از ما انتظار اطاعت بدون تأخیر، بی درنگ و فوری دارد.

و بالاخره با چه نقطه نظر قلبی من و شما خدا را اطاعت می‌کنیم؟ از روی اجبار؟ با بی میلی و اکراه، با شکایت و غرغر؟ یا با روحیه‌ای علاقمند، با خوشی و با اراده‌ای مثبت؟ و به قول مزمور نویس آیا اطاعت از خدا آرزو و تمایل قلبی ما است؟

در قانای جلیل، هنگامی که در آن عروسی، شراب تمام شد، مریم از مسیح خواست که کاری بکند. در آنجا مریم، به خادمین می‌گوید: «هر چه عیسی به شما می‌گوید، بکنید.»

آیا من و شما زنی هستیم که هر آنچه را که مسیح به ما بگوید انجام دهیم؟ هر چه؟! اگر آن یک چیز آسان باشد یا دشوار؟ اگر به نظر با عقل و منطق جور نیاید؟ اگر با همه آن معیارها و ارزش‌هایی که تابحال به ما یاد داده‌اند منافات داشته باشد؟ اگر لازم باشد برای آن چیزی را قربانی کنید یا بهائی را پرداخت کنید؟ هر چه؟! بله، آیا حاضریم که هر چه را که او بگوید انجام دهیم؟ کلام خدا به ما دستور می‌دهد که هر چه مسیح به شما بگوید، بکنید. آن را بکنید، یعنی اطاعت کنید. و هر چه را که او بگوید اطاعت کنید.

نکته جالبی که در مورد اطاعت در کلام خدا به آن برمی‌خوریم، ارتباط اطاعت با رابطه است. در واقع اطاعت واقعی از خدا زمانی از زندگی‌های ما جاری می‌شود که رابطه‌ای شخصی بین ما و خدا وجود داشته باشد. اطاعت واقعی همیشه زمانی صورت می‌گیرد که انگیزه محبت و عشق در کار باشد. اطاعت یعنی حرف شنوی با علاقه از یک معشوق.

در طول کلام خدا به ما نشان داده می‌شود که وقتی از خدا اطاعت می‌کنیم، در واقع نشان می‌دهیم که رابطه‌ای محبتانه بین ما و او وجود دارد، رابطه‌ای بین پدر و فرزند.

کیفیت اطاعت ما نشانگر واقعی بودن و ناب بودن ایمان ما است. و بالاخره اطاعت یکی از نمادهای این حقیقت است که ما در مسیح تولد تازه یافته‌ایم.

اطاعت یکی از مهمترین و لازم‌ترین عناصری است که نشان می‌دهد ایمان ما حقیقی است. یوحنا رسول هم بطور خاص در رساله اول خود به این موضوع اشاره می‌کند. رساله اول یوحنا، با این هدف نوشته شد تا ایمانداران را اطمینان به نجات ببخشد. و شاید این سؤال بسیاری از ما است که چگونه می‌توانم از نجات خود اطمینان داشته باشم؟ در اول یوحنا ۲: ۳ می‌خوانیم: «از این جا می‌دانیم که او را می‌شناسیم که از احکامش اطاعت می‌کنیم. آن که می‌گوید او را می‌شناسد، اما از احکامش اطاعت نمی‌کند، دروغگو است و راستی در او جایی ندارد. اما آن که از کلام او اطاعت می‌کند، محبت به خدا براستی در او به کمال رسیده است.» (آیات ۳-۶)

و سپس اگر جلوتر پیش برویم، در اول یوحنا ۳ در آیه ۵ به بعد می‌بینیم که می‌گوید: «شما می‌دانید که او (یعنی مسیح) ظهور کرد تا گناهان را از میان بردارد. در او هیچ گناهی نیست. آن که در او می‌ماند (یعنی در واقع به او تعلق دارد) گناه نمی‌کند، اما کسی که در گناه زندگی می‌کند، او را نه دیده و نه شناخته است.»

یوحنا رسول در انجیل یوحنا فصل چهاردهم هم می‌نویسد: «اگر مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه خواهید داشت.» بله، اگر ما واقعاً کسی را دوست داشته باشیم، بخاطر محبتی که به او داریم از او اطاعت خواهیم کرد و در پی آن خواهیم بود که او را خشنود سازیم.

مسیح خود نمونه این نوع اطاعت را به ما نشان داد. هنگامی که او بر زمین زندگی می‌کرد، اطاعت او از پدر آسمانی نشان می‌داد که چه محبتی نسبت به او دارد. برای همین تا به آخر، تا به حد صلیب و مرگ، اطاعت کرد. چرا؟ چون پدر آسمانی را دوست داشت. و این نمونه‌ای است برای اطاعت ما. اطاعتی که از محبت ما به پدر آسمانی نشأت می‌گیرد.

او در انجیل یوحنا ۱۴: ۳۱ می‌گوید: «من کاری را می‌کنم که پدر به من فرمان داده است تا جهان بداند که پدر را دوست می‌دارم.» و بلافاصله پس از آن می‌گوید: «برخیزید، برویم.» آنها کجا می‌رفتند؟ مسیح و شاگردان داشتند بالاخانه‌ای را که در آن شام آخر را خوردند ترک می‌کردند. ولی حالا کجا می‌رفتند؟ به جایی می‌رفتند که مسیح قرار بود آن شب دستگیر شود و در نهایت بر صلیب جان خود را فدای بسیاری کند. بله، این اطاعت عاشقانه او از پدر آسمانی بود.

آیا اطاعت من و شما هم از پدر آسمانی اینطور است؟ مردم اطراف ما چه استنباطی از اطاعت ما از خدا دارند؟ آیا محبت و عشق به خدا در اطاعت‌های ما دیده می‌شود؟ و این عشق و محبت ما را وامیدارد که تا به آخر اطاعت کنیم؟ آیا اطرافیان ما می‌بینند که ما حاضریم خدا را اطاعت کنیم حتی اگر لازم باشد قیمت بزرگ و بهای گزافی را برای آن پرداخت کنیم؟

موضوع دیگری که اطاعت در زندگی‌های ما به انجام می‌رساند این است که ما را به رابطه‌ای عمیق‌تر با مسیح هدایت می‌کند. هر چقدر که ما اطاعت می‌کنیم، شناخت بیشتر و بهتری از مسیح حاصل می‌کنیم.

مسیح در یوحنا ۱۴: ۲۱ گفت: «آن که احکام مرا دارد و از آنها پیروی می‌کند، اوست که مرا دوست دارد ... و من نیز او را دوست داشته، خود را بر او ظاهر خواهم ساخت.»

بله، وقتی ما از خدا اطاعت می‌کنیم، مسیح به ما وعده می‌دهد که خود را بر ما ظاهر کند، یعنی از خودش به ما شناخت جدید بدهد و حقایق شخصیت خود را بر ما آشکار کند. و در نهایت، هر چقدر که ما از روی محبت و عشق خود بیشتر از مسیح اطاعت می‌کنیم، او را بیشتر و عمیق‌تر خواهیم شناخت.

آیا شما می‌خواهید مسیح را بیشتر و بهتر بشناسید؟ آیا می‌خواهید جلوه حضور او بر شما حقیقی‌تر شود؟ او را بیشتر اطاعت کنید.

مورد دیگری که اطاعت موجب می‌شود در زندگی‌های ما اتفاق بیافتد، این است که ما وارد رابطه‌ای صمیمی‌تر و نزدیک‌تر با مسیح می‌شویم.

به آیه ۲۳ انجیل یوحنا فصل ۱۴ توجه کنید: این آیه می‌گوید: «اگر کسی مرا دوست بدارد، کلام مرا نگاه خواهد داشت، و پدرم او را دوست خواهد داشت، و ما نزد او خواهیم آمد و با او مسکن خواهیم گزید.» چه وعده عظیمی! خدای پدر، پسر و روح‌القدس در زندگی ما مسکن خواهند گزید. مسکن یا خانه یعنی خانواده، نزدیکی و صمیمیت. بله، وقتی ما خدا را اطاعت می‌کنیم، رابطه ما با خدا صمیمی‌تر و نزدیک‌تر می‌شود. رابطه‌ای دوستانه و صمیمی

بین من و مسیح. و آیا این آرزوی هریک از ما نیست که رابطه‌ای دوستانه و صمیمی و نزدیک با خدا داشته باشیم؟

مسیح به همین ترتیب در یوحنا ۱۵: ۱۴ گفت: «دوستان من شما هستید (شما دوستان من هستید) اگر آنچه به شما حکم می‌کنم انجام دهید.» بله، اطاعت از مسیح ما را وارد رابطه‌ی دوستانه صمیمی و نزدیک با او می‌کند. اگر می‌خواهید مسیح را بیشتر و بهتر بشناسید و با او صمیمی‌تر شوید، بیشتر اطاعت کنید.

تا حالا دیدیم که اطاعت ما در واقع وسیله‌ای برای ابراز محبت، عشق و سرسپردگی ما نسبت به مسیح است. ولی یک نکته مهم دیگری هم هست که یوحنا رسول آن را در انجیل یوحنا ۱۴ و ۱۵ و همینطور رساله اول یوحنا به آن اشاره می‌کند.

تابحال در همه آیات صحبت از اطاعت از فرمان خدا بود که در اینصورت ما به شناخت عمیق و رابطه‌ای نزدیک با مسیح دست خواهیم یافت. ولی یوحنا برای فرمانی که باید از آن اطاعت کرد هم تعریفی به ما ارائه می‌دهد. در واقع سؤال این است که این فرمانی که باید از آن اطاعت کرد، چیست؟

در کنار همه معیارها و استانداردهایی که کلام خدا به ما معرفی می‌کند تا از آنها اطاعت کنیم، یوحنا به یک فرمان مهم اشاره می‌کند. مسیح گفت: «این است حکم من که یکدیگر را محبت کنید، چنانکه من شما را محبت نمودم.»

در اول یوحنا نیز دوباره یوحنا می‌گوید: «این است حکم او که به نام پسرش عیسی مسیح ایمان آوریم و یکدیگر را محبت کنیم، چنانچه به ما امر فرمود.» (۲۳) ما این حکم را از او یافته‌ایم که هر که خدا را محبت می‌کند، باید برادر خود را نیز محبت کند.

آیا ما مردم را محبت می‌کنیم؟ آیا در زندگی شما برادر، خواهر یا کسی در خانواده‌ی الهی هست که او را محبت نمی‌کنید؟ شاید بسیاری از افراد قابل دوست داشتن نیستند. شاید شوهر شما، یکی از بچه‌های شما، همسایه شما قابل دوست داشتن و محبت کردن نیست. اما مسیح همانطور که دیدیم به ما می‌گوید اگر مرا دوست دارید، پس از من اطاعت خواهید کرد. و اگر مرا اطاعت می‌کنی، پس دیگران را هم محبت خواهی کرد.

حالا سؤال من این است که ضریب اطاعت و یا وضعیت اطاعت ما بر این مطلب گواهی می‌دهد که ما واقعاً فرزند خدا هستیم؟ ما ممکن است مدعی باشیم که مسیحی هستیم، ولی قلبی پر از تلخی و تنفر نسبت به دیگران داشته باشیم و آدمی تندخو، بد اخلاق و بد خلق باشیم که با مردم سر ستیز و دشمنی داریم. و کلام خدا می‌گوید که ما نمی‌توانیم ادعا کنیم که فرزند حقیقی خدا هستیم و درگیر اینچنین مسائلی باشیم.

مسیح گفت: «مردم از این خواهند فهمید که شما شاگرد من هستید که یکدیگر را محبت کنید.» و عزیزان، عشق و محبت در کلام خدا تنها یک احساس نیست، بلکه مربوط به اراده ما می‌شود که تحت اطاعت مسیح قرار گرفته است. برای همین مسیح به ما فرمان داد تا محبت کنیم.

بنابراین این کافی نیست که فقط به مسیح بگوییم او را دوست داریم. مسیح گفت آنکس که مرا دوست دارد احکام مرا نگاه خواهد داشت. و یکی از احکام ابتدائی او محبت به دیگران است.

نازی: در کلام خدا، محبت یک توصیه یا پیشنهاد نیست، محبت فرمانی است که من و شما باید از آن اطاعت کنیم. و وقتی که از او اطاعت می‌کنیم، او در زندگی ما مسکن می‌گزیند. و این یعنی یک زندگی بیدار در خداوند. در راستای این برنامه از شما دعوت می‌کنیم که کتاب **در طلب خداوند** را تهیه کنید و آن را مطالعه کنید. برنامه امروز را با یک دعا خاتمه خواهیم داد.

سابرینا: "ای خداوند ترا شکر می‌کنیم که بوسیله اطاعت تو از پدر، امروز ما می‌توانیم فرزند تو خوانده شویم. تو بوسیله روح القدس به ما قدرت لازم برای اطاعت از خودت را بخشیده‌ای، و این قدرت شامل قدرت محبت کردن به دیگران هم هست.

خداوندا، باشد که زندگی ما در عمل نشان دهد که ما فرزندان تو هستیم. باشد که زندگی مطیعانه ما نشان دهد که چقدر ترا دوست داریم. باشد که با زندگی مطیعانه خودمان، رابطه صمیمی و نزدیک و عمیق با تو را هر روز بیشتر از پیش تجربه کنیم. باشد که تو زندگی ما را خانه خودت بدانی و خودت را بیشتر بر ما ظاهر کنی تا تو را بیشتر بشناسیم.

خداوندا، ما را کمک کن تا در قسمت‌هایی که هنوز مطیع تو نیستیم، توبه کنیم و آنها را تحت اطاعت تو در بیاوریم. ما را در اطاعت کردن از حکم خودت اعانت کن. در نام مسیح، آمین."

آنچه در این برنامه‌ها خدمت شما شنوندگان گرامی ارائه می‌شود، تعالیم نانسی دیماس و لگموت، با صدای فارسی سابرینا اصلان است که به سمع شما می‌رسد. ترجمه و تهیه این برنامه‌ها حاصل همکاری دو مؤسسه «دل‌هایمان احیا کن» و «راستی» می‌باشد.